

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) 2020/1474 ze dne 13. října 2020, kterým se mění nařízení (EU) č. 360/2012, pokud jde o prodloužení jeho doby použitelnosti a časově vymezené odchylky pro podniky v obtížích s cílem zohlednit dopady pandemie COVID-19 ⁽¹⁾ 1

DOPORUČENÍ

- ★ Doporučení Rady (EU) 2020/1475 ze dne 13. října 2020 o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19 ⁽¹⁾ 3

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/1474

ze dne 13. října 2020,

kterým se mění nařízení (EU) č. 360/2012, pokud jde o prodloužení jeho doby použitelnosti a časově vymezené odchylky pro podniky v obtížích s cílem zohlednit dopady pandemie COVID-19

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2015/1588 ze dne 13. července 2015 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na určité kategorie horizontální státní podpory ⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ⁽²⁾ se má za to, že podpora nižší než určitý strop udělovaná podnikům v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nesplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto je s výhradou určitých podmínek vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.
- (2) Platnost nařízení (EU) č. 360/2012 skončí dne 31. prosince 2020.
- (3) Při přípravě případné budoucí aktualizace nařízení (EU) č. 360/2012 spolu s případnou budoucí aktualizací nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ⁽³⁾ je nezbytné zajistit předvídatelnost a právní jistotu.
- (4) Za prvé, období použitelnosti nařízení (EU) č. 360/2012 by proto mělo být prodlouženo. Za druhé, v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy by mělo být vyhodnoceno nařízení (EU) č. 360/2012 a další pravidla pro služby obecného hospodářského zájmu stanovená v rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 ⁽⁴⁾, ve sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu ⁽⁵⁾ a ve sdělení Komise – Rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) ⁽⁶⁾, nakolik se vztahují na zdravotní a sociální služby. Komise zahájila hodnocení těchto pravidel již v červnu 2019. Prodloužení platnosti nařízení (EU) č. 360/2012 by mělo Komisi umožnit zohlednit výsledky kontroly účelnosti, které se rovněž vztahují na nařízení (EU) č. 1407/2013. Doba trvání prodloužení platnosti nařízení (EU) č. 360/2012 by proto měla být sladěna s dobou trvání prodloužení platnosti nařízení (EU) č. 1407/2013. Toto prodloužení by mělo Komisi umožnit získat ucelenější představu o tom, jak jednotlivé prvky obou nařízení společně fungují. Časově omezené prodloužení by

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis udělenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis (Úř. věst. L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, C(2011) 9380, (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15.

mělo přispět k zajištění právní jistoty pro podniky, které jsou pověřeny poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, a nemělo by vést ke zvýšení administrativní zátěže, neboť kompenzační opatření, které v kterémkoli tříletém daňovém období nepřekračují částku 500 000 EUR poskytnutou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu, budou i nadále považovány za částky, které nepředstavují státní podporu.

- (5) Období použitelnosti nařízení (EU) č. 360/2012 by proto mělo být prodlouženo o tři roky do 31. prosince 2023.
- (6) S ohledem na hospodářské a finanční důsledky, které má na podniky rozšíření onemocnění COVID-19, a v zájmu zajištění souladu s obecnou reakcí politiky přijatou Komisí, zejména v období 2020–2021, je nezbytné, aby podniky, které se staly podniky v obtížích v důsledku rozšíření onemocnění COVID-19, byly po omezenou dobu i nadále způsobilé podle nařízení (EU) č. 360/2012.
- (7) Nařízení (EU) č. 360/2012 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 360/2012 se mění takto:

- a) V článku 1 se vkládá nový odstavec 2a, který zní:
„2a. Odchylně od odst. 2 písm. h) se toto nařízení použije na podniky, které ke dni 31. prosince 2019 nebyly v obtížích, ale staly se podniky v obtížích v období od 1. ledna 2020 do 30. června 2021.“
- b) V článku 5 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
„Použije se do 31. prosince 2023.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. října 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ RADY (EU) 2020/1475

ze dne 13. října 2020

o koordinovaném přístupu k omezení volného pohybu v reakci na pandemii COVID-19

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 21 odst. 2, čl. 168 odst. 6 a čl. 292 první a druhou větu této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Občanství Unie přiznává každému občanu Unie právo volného pohybu.
- (2) Podle čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má každý občan Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení. Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES se toto právo provádí⁽¹⁾. Článek 45 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) rovněž stanoví volný pohyb a pobyt. Vzhledem k tomu, že se ukazuje, že k dosažení cíle stanoveného v článku 21 Smlouvy o fungování EU je nezbytná činnost Unie, a Smlouvy jinak pro takovou činnost nestanoví nezbytné pravomoci, může Rada přijmout ustanovení s cílem usnadnit výkon práva volného pohybu a pobytu.
- (3) Podle čl. 168 odst. 1 Smlouvy o fungování EU má být při vymezení a provádění všech politik a činností Unie zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.
- (4) Dne 30. ledna 2020 vyhlásil generální ředitel Světové zdravotnické organizace (WHO) ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu z důvodu globální nákazy novým koronavirem, který způsobuje onemocnění koronavirem 2019 (COVID-19). Dne 11. března 2020 dospěla WHO k závěru, že COVID-19 lze označit za pandemii.
- (5) S cílem omezit šíření viru přijaly členské státy různá opatření, z nichž některá měla dopad na právo občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, například omezení vstupu nebo požadavky na to, aby přeshraniční cestující podstoupili karanténu.
- (6) Dne 13. února 2020 přijala Rada závěry o nákaze COVID-19⁽²⁾, ve kterých naléhavě žádá členské státy, aby společně a ve spolupráci s Komisí přiměřeným a vhodným způsobem rozvinuly úzkou a intenzivní koordinaci mezi členskými státy s cílem zajistit účinnost všech opatření, případně včetně opatření týkajících se cestování, při zachování volného pohybu uvnitř EU a zajistit optimální ochranu veřejného zdraví.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

⁽²⁾ Úř. věst. C 57, 20.2.2020, s. 4.

- (7) Dne 10. března 2020 hlavy států nebo předsedové vlád Evropské unie zdůraznili potřebu společného evropského přístupu k onemocnění COVID-19.
- (8) Od března 2020 přijala Komise řadu pokynů a sdělení s cílem podpořit koordinační úsilí členských států a zachovat volný pohyb uvnitř Unie během pandemie COVID-19^(?).
- (9) Jelikož pandemie COVID-19 vyvolala bezprecedentní zdravotní krizi, stala se ochrana veřejného zdraví pro Unii i členské státy nejvyšší prioritou. Členské státy mohou z důvodu ochrany veřejného zdraví přijmout opatření, která omezují volný pohyb osob v Unii. Podle čl. 168 odst. 7 Smlouvy o fungování EU odpovídají za stanovení vnitrostátních zdravotních politik, včetně organizace zdravotnictví a poskytování zdravotní péče, členské státy, a proto se tyto politiky mohou v jednotlivých členských státech lišit. Třebaže členské státy mají pravomoc rozhodovat o nevhodnějších opatřeních na ochranu veřejného zdraví, mimo jiné například o požadavcích na karanténu nebo testování, měla by být zajištěna koordinace těchto opatření, a to s cílem zachovat možnost výkonu práva volného pohybu a bojovat proti takto vážné přeshraniční zdravotní hrozbě, jako je COVID-19.
- (10) Při přijímání a uplatňování omezení volného pohybu by členské státy měly dodržovat zásady práva EU, zejména zásadu proporcionality a zákazu diskriminace. Cílem tohoto doporučení je usnadnit uplatňování těchto zásad na výjimečnou situaci způsobenou pandemií COVID-19 koordinovaným způsobem. Mechanismy zavedené tímto doporučením by tudíž měly být přísně omezeny co do rozsahu a času na omezení přijatá v reakci na tuto pandemii.
- (11) Jednostranná opatření v této oblasti mohou způsobit značná narušení, neboť podniky a občané se musí vyrovnat s celou řadou rozdílných a rychle se měnících opatření. To je zvláště škodlivé v situaci, kdy již bylo evropské hospodářství virem výrazně postiženo.
- (12) Cílem tohoto doporučení je zajistit větší koordinaci mezi členskými státy zvažujícími přijetí opatření omezujících volný pohyb z důvodu veřejného zdraví. Aby omezení nepřekračovala rámec toho, co je nezbytně nutné, měly by členské státy nediskriminačním způsobem a v maximální možné míře uplatňovat tato omezení spíše na osoby přijíždějící z konkrétních oblastí nebo regionů, které jsou zvláště postiženy, než na celé území členského státu.
- (13) Koordinovaný přístup členských států vyžaduje společné úsilí v oblasti těchto klíčových bodů: uplatňování společných kritérií a prahových hodnot při rozhodování o tom, zda omezení volného pohybu zavést, mapování rizika přenosu onemocnění COVID-19 na základě dohodnutého barevného kódu a koordinovaný přístup, pokud jde o (případná) opatření, která se mohou odpovídajícím způsobem uplatnit na osoby pohybující se mezi oblastmi, v závislosti na úrovni rizika přenosu v uvedených oblastech.
- (14) Kritéria a prahové hodnoty nastíněné v tomto doporučení se zakládají na údajích poskytnutých členskými státy. Komplexní soubor údajů a mapy uvádějící status společných kritérií pro regiony EU by měly být Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí zveřejněny a každý týden aktualizovány za použití údajů poskytovaných členskými státy.

(?) Pokyny Komise týkající se opatření správy hranic v zájmu ochrany zdraví a zajištění dostupnosti zboží a základních služeb (Úř. věst. C 86I, 16.3.2020, s. 1), pokyny Komise k výkonu volného pohybu pracovníků během šíření onemocnění COVID-19 (Úř. věst. C 102I, 30.3.2020, s. 12), „společný evropský plán rušení opatření proti šíření COVID-19“ předsedkyně Evropské komise a předsedy Evropské rady, pokyny Komise pro volný pohyb zdravotnických pracovníků a minimální harmonizaci odborné přípravy v souvislosti s mimořádnými opatřeními v důsledku COVID-19 (Úř. věst. C 156, 8.5.2020, s. 1), sdělení Komise „Směrem k rozfázovanému a koordinovanému přístupu pro obnovu volného pohybu a zrušení kontrol na vnitřních hranicích“ (Úř. věst. C 169, 15.5.2020, s. 30), sdělení Komise o třetím posouzení uplatňování dočasných omezení cest do EU, jež nejsou nezbytně nutné (COM(2020) 299 final), pokyny Komise týkající se sezónních pracovníků v EU v souvislosti s šířením onemocnění COVID-19 (Úř. věst. C 235I, 17.7.2020, s. 1), sdělení Komise o zavádění zelených pruhů podle Pokynů týkajících se opatření správy hranic v zájmu ochrany zdraví a zajištění dostupnosti zboží a základních služeb (Úř. věst. C 96I, 24.3.2020, s. 1), pokyny Komise: Usnadnění leteckého nákladního provozu během výskytu onemocnění COVID-19 (Úř. věst. C 100I, 27.3.2020, s. 1) a pokyny Komise pro ochranu zdraví, repatriaci a cestování pro námořníky, cestující a jiné osoby na palubách lodí (Úř. věst. C 119, 14.4.2020, s. 1).

- (15) S ohledem na vyvíjející se epidemiologickou situaci by Komise za podpory Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí měla pravidelně posuzovat kritéria, potřeby v oblasti údajů a prahové hodnoty nastíněné v tomto doporučení, včetně toho, zda by se měla zvážit další kritéria nebo zda by se měly upravit prahové hodnoty, a svá zjištění by Komise měla případně spolu s návrhem na změnu doporučení předávat Radě ke zvážení.
- (16) Toto doporučení by nemělo být chápáno tak, že usnadňuje nebo podporuje přijímání omezení volného pohybu zavedených v reakci na pandemii, ale jeho cílem je spíše zajistit koordinovaný přístup v případě, že by se členský stát rozhodl taková omezení zavést. Za rozhodnutí, zda omezení volného pohybu zavést, jsou i nadále odpovědné členské státy, které musí dodržovat požadavky práva Unie. Stejně tak si členské státy ponechávají flexibilitu omezení nezavádět, ani když jsou kritéria a prahové hodnoty uvedené v tomto doporučení splněny.
- (17) O omezeních volného pohybu by se mělo uvažovat pouze tehdy, když mají členské státy dostatečné důkazy k odůvodnění těchto omezení z hlediska jejich přínosu pro veřejné zdraví a mají opodstatněné důvody se domnívat, že by daná omezení byla účinná.
- (18) Aby se omezilo narušení vnitřního trhu a rodinného života během pandemie, nemělo by se podstoupení karantény vyžadovat v případě cestujících s nezbytnou funkcí či potřebou, jako jsou pracovníci nebo osoby samostatně výdělečně činné vykonávající kritická povolání, příhraniční pracovníci, pracovníci v dopravě nebo poskytovatelé dopravních služeb, námořníci a osoby cestující z naléhavého obchodního nebo rodinného důvodu, včetně členů přeshraničních rodin cestujících pravidelně.
- (19) Jasně, včasné a komplexní informování ostatních členských států a široké veřejnosti má zásadní význam pro snížení dopadů veškerých zavedených omezení volného pohybu a zajišťuje předvídatelnost, právní jistotu a dodržování ze strany občanů,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

Obecné zásady

Při přijímání a uplatňování opatření na ochranu veřejného zdraví v reakci na pandemii COVID-19 by členské státy měly své činnosti v rámci možností koordinovat na základě těchto zásad:

1. Veškerá omezení volného pohybu osob v Unii zaváděná za účelem omezení šíření onemocnění COVID-19 by měla být založena na specifických a omezených důvodech veřejného zájmu, konkrétně na ochraně veřejného zdraví. Je nezbytné, aby taková omezení byla uplatňována v souladu s obecnými zásadami práva Unie, zejména se zásadou proporcionality a zákazu diskriminace. Jakákoli přijatá opatření by tudíž neměla překračovat rámec toho, co je nezbytně nutné k ochraně veřejného zdraví.
2. Veškerá taková omezení by měla být zrušena, jakmile to epidemiologická situace dovolí.
3. Nesmí docházet k diskriminaci mezi členskými státy, například uplatňováním velkorysejších pravidel na cestování do a ze sousedního členského státu ve srovnání s cestováním do a z jiných členských států ve stejné epidemiologické situaci.
4. Omezení se nemohou zakládat na státní příslušnosti dotčené osoby, měla by se však zakládat na místě (místech), kde se dotčená osoba nacházela během čtrnácti dnů před příjezdem.
5. Členské státy by měly vždy povolovat vstup svým vlastním státním příslušníkům a občanům Unie a jejich rodinným příslušníkům, kteří jsou rezidenty na jejich území, a měly by usnadňovat rychlý průjezd přes svá území.
6. Členské státy by měly věnovat zvláštní pozornost specifikům přeshraničních regionů, nejvzdálenějších regionů, enkláv a zeměpisně izolovaných oblastí, jakož i potřebě spolupráce na místní a regionální úrovni.

7. Členské státy by si měly pravidelně vyměňovat informace o všech záležitostech, na něž se vztahuje oblast působnosti tohoto doporučení.

Společná kritéria

8. Zvažují-li členské státy v reakci na pandemii COVID-19 omezení volného pohybu, měly by zohlednit tato klíčová kritéria:
- „čtrnáctidenní kumulativní míru hlášení případů COVID-19“, tj. celkový počet nově hlášených případů COVID-19 na 100 000 obyvatel za posledních 14 dnů na regionální úrovni;
 - „míru pozitivivity testů“, tj. procentní podíl pozitivních testů ze všech testů na infekci COVID-19 provedených během posledního týdne;
 - „míru testování“, tj. počet testů na infekci COVID-19 na 100 000 obyvatel provedených během posledního týdne.

Údaje o společných kritériích

9. Aby se zajistilo, že budou k dispozici komplexní a srovnatelné údaje, měly by členské státy každý týden poskytovat Evropskému středisku pro prevenci a kontrolu nemocí dostupné údaje o kritériích uvedených v bodě 8.

Členské státy by rovněž měly poskytovat tyto údaje na regionální úrovni, aby se zajistilo, že případná opatření bude možné zaměřit na ty regiony, kde jsou nezbytně nutná.

Členské státy by si měly vyměňovat informace o veškerých strategiích testování, které uplatňují.

Mapování rizikových oblastí

10. Na podporu rozhodování členských států by Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí mělo na základě údajů poskytovaných členskými státy zveřejňovat mapu zemí členských států EU rozdělenou podle regionů. Tato mapa by měla rovněž zahrnovat údaje z Islandu, Lichtenštejnska, Norska a, jakmile to situace umožní⁽⁴⁾, i ze Švýcarské konfederace. Na této mapě by měla být oblast označena touto barvou:
- zeleně, pokud je čtrnáctidenní kumulativní míra hlášení případů COVID-19 nižší než 25 a míra pozitivivity testů na infekci COVID-19 je nižší než 4 %;
 - oranžově, pokud je čtrnáctidenní kumulativní míra hlášení případů COVID-19 nižší než 50, ale míra pozitivivity testů na infekci COVID-19 činí 4 % nebo více, nebo pokud se čtrnáctidenní kumulativní míra hlášení případů COVID-19 pohybuje v rozmezí od 25 do 150, ale míra pozitivivity testů na infekci COVID-19 je nižší než 4 %;
 - červeně, pokud čtrnáctidenní kumulativní míra hlášení případů COVID-19 činí 50 nebo více a míra pozitivivity testů na infekci COVID-19 činí 4 % nebo více, nebo pokud je čtrnáctidenní kumulativní míra hlášení případů COVID-19 vyšší než 150 na 100 000 obyvatel;
 - šedě, pokud není k dispozici dostatek informací k posouzení kritérií v písmenech a) až c), nebo pokud míra testování činí 300 nebo méně testů na infekci COVID-19 na 100 000 obyvatel.

Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí by mělo rovněž zveřejňovat samostatné mapy pro jednotlivé klíčové ukazatele, které jsou zohledňovány v souhrnné mapě, tj. čtrnáctidenní míru hlášení u jednotlivých regionů, jakož i míru testování a míru pozitivivity testů na celostátní úrovni během posledního týdne. Jakmile budou k dispozici údaje na regionální úrovni, všechny mapy by měly vycházet z těchto údajů.

⁽⁴⁾ V závislosti na uzavření dohody mezi EU a Švýcarskou konfederací o spolupráci v oblasti veřejného zdraví, mimo jiné o účasti Švýcarské konfederace na Evropském středisku pro prevenci a kontrolu nemocí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 851/2004 ze dne 21. dubna 2004 o zřízení Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 1).

11. Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí by mělo každý týden zveřejňovat aktualizované verze map a podkladové údaje.

Společné prahové hodnoty při zvažování omezení volného pohybu z důvodu veřejného zdraví

12. Členské státy by neměly omezovat volný pohyb osob cestujících do nebo z oblastí jiného členského státu klasifikovaných jako „zelené“ podle bodu 10.
13. Při zvažování, zda uplatnit omezení na jiné než „zelené“ oblasti podle bodu 10,
 - a) by členské státy měly zohlednit rozdíly v epidemiologické situaci mezi oranžovými a červenými oblastmi a jednat přiměřeně;
 - b) by členské státy mohly vzít v úvahu další kritéria a trendy. Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí bude za tímto účelem každý týden poskytovat údaje o počtu obyvatel, míře hospitalizace, míře obsazenosti jednotek intenzivní péče a míře úmrtnosti, budou-li tyto údaje k dispozici;
 - c) by členské státy měly rovněž zohlednit epidemiologickou situaci na svém vlastním území, včetně politik testování, počtu provedených testů a míry pozitivity testů, a další epidemiologické ukazatele;
 - d) by členské státy měly zohledňovat strategie testování a věnovat zvláštní pozornost situaci v oblastech s vysokou mírou testování.

Koordinace mezi členskými státy

14. Členské státy, které na základě svých vlastních rozhodovacích procesů hodlají uplatnit omezení na osoby cestující do nebo z oblasti klasifikované jinak než jako „zelená“ podle bodu 10, by měly ještě před vstupem takového opatření v platnost nejprve informovat postižený členský stát. Zvláštní pozornost by měla být věnována přeshraniční spolupráci, nejvzdálenějším regionům, enklávám a zeměpisně izolovaným oblastem. Před vstupem tohoto opatření v platnost by o svém úmyslu měly informovat rovněž ostatní členské státy a Komisi. Informace by měly členské státy poskytnout pokud možno 48 hodin předem.

K informování ostatních členských států a Komise by členské státy měly využívat zavedené komunikační sítě, mimo jiné síť integrované politické reakce na krize (IPCR). Kontaktní místa IPCR by měla zajistit, aby byly informace neprodleně předány jejich příslušným orgánům.

15. Členské státy by měly neprodleně informovat ostatní členské státy a Komisi o zrušení či zmírnění jakýchkoli dříve zavedených omezujících opatření, jež by mělo vstoupit v platnost co nejdříve.

Omezení volného pohybu by měla být zrušena tehdy, když je oblast znovu klasifikována jako „zelená“ podle bodu 10, pokud od jejich zavedení uplynulo alespoň 14 dní.

16. Nejpozději sedm dní po přijetí tohoto doporučení by členské státy měly postupně zrušit omezení uplatňovaná před přijetím tohoto doporučení na oblasti klasifikované jako „zelené“ podle bodu 10.

Společný rámec ohledně možných opatření pro cestující přijíždějící z oblastí s vyšším rizikem

17. Členské státy by v zásadě neměly odpírat vstup osobám cestujícím z jiných členských států.

Členské státy, které považují za nutné zavést omezení volného pohybu na základě svých vlastních rozhodovacích procesů, by mohly vyžadovat, aby osoby cestující z oblastí klasifikované jinak než jako „zelená“ podle bodu 10

- a) podstoupily karanténu / domácí izolaci; a/nebo
- b) po příjezdu podstoupily test na infekci COVID-19.

- Členské státy mohou dát cestujícím možnost nahradit test uvedený v písmenu b) testem na infekci COVID-19 provedeným před příjezdem.
- Členské státy by měly zvýšit úsilí o koordinaci ohledně délky karantény / domácí izolace a náhradních možností. Kdykoli je to možné a v souladu se strategiemi, o nichž rozhodují členské státy, měl by být podporován vývoj testování.
18. Členské státy by měly vzájemně uznávat výsledky testů na infekci COVID-19 provedených v jiných členských státech autorizovanými zdravotnickými orgány. Členské státy by měly posílit spolupráci v různých aspektech souvisejících s testováním, včetně ověřování certifikátů testů, s přihlédnutím k výzkumu a poradenství epidemiologických odborníků, jakož i k osvědčeným postupům.
19. Podstoupení karantény by se nemělo vyžadovat v případě cestujících s nezbytnou funkcí či potřebou, pokud cestují v souvislosti s výkonem této nezbytné funkce, zejména v případě:
- pracovníků nebo osob samostatně výdělečně činných vykonávajících kritická povolání včetně zdravotnických pracovníků, příhraničních a vyslaných pracovníků, jakož i sezónních pracovníků podle pokynů k výkonu volného pohybu pracovníků během šíření onemocnění COVID-19 ^(?);
 - pracovníků v dopravě nebo poskytovatelů dopravních služeb, včetně řidičů nákladních vozidel přepravujících zboží pro použití na daném území, jakož i těch, která pouze projíždějí;
 - pacientů cestujících z naléhavých zdravotních důvodů;
 - žáků, studentů a stážistů, kteří do zahraničí cestují denně;
 - osob cestujících z naléhavých rodinných nebo obchodních důvodů;
 - diplomatů, zaměstnanců mezinárodních organizací a osob pozvaných mezinárodními organizacemi, jejichž fyzická přítomnost je vyžadována pro řádné fungování těchto organizací, příslušníků ozbrojených sil a policie, pracovníků poskytujících humanitární pomoc a pracovníků civilní ochrany při výkonu jejich funkcí;
 - tranzitních cestujících;
 - námořníků;
 - novinářů při výkonu jejich povinností.
20. Členské státy by mohly vyžadovat, aby osoby vstupující na jejich území předložily formuláře pro vyhledávání cestujících v souladu s požadavky na ochranu údajů. Měl by být vytvořen společný evropský formulář pro vyhledávání cestujících, který by členské státy mohly používat. Kdykoli je to možné, měla by být pro informace k vyhledávání cestujících použita digitální možnost, aby se zjednodušilo zpracování, a to při současném zajištění rovného přístupu pro všechny občany.
21. Případná opatření vztahující se na osoby přijíždějící z oblasti klasifikované jako „červená“, „oranžová“ nebo „šedá“ podle bodu 10 nesmí být diskriminační, tj. měla by se vztahovat stejně tak na vracející se státní příslušníky dotčeného členského státu.
22. Členské státy by měly zajistit, aby veškeré formální požadavky uložené občanům a podnikům představovaly konkrétní přínos pro úsilí v oblasti veřejného zdraví za účelem boje proti pandemii a nevytvářely nepřiměřenou a zbytečnou administrativní zátěž.
23. Pokud se u osoby po příjezdu do místa určení objeví příznaky, mělo by se v souladu s místní praxí uskutečnit testování, diagnostika, izolace a vysledování kontaktů a neměl by být odepřen vstup. Informace o případech zjištěných při příjezdu by měly být prostřednictvím systému včasného varování a reakce neprodleně sdíleny s orgány veřejného zdraví zemí, v nichž dotčená osoba během předchozích 14 dnů pobývala, pro účely vysledování kontaktů.
24. Omezení by neměla mít podobu zákazů provozování některých dopravních služeb.

(?) Úř. věst. C 102I, 30.3.2020, s. 12.

Komunikace a informování veřejnosti

25. Členské státy by měly příslušným zúčastněným stranám a široké veřejnosti co nejdříve před vstupem nových opatření v platnost poskytovat jasné, komplexní a včasné informace o veškerých omezeních volného pohybu, případných doprovodných požadavcích (například negativní testy na infekci COVID-19 nebo formuláře pro vyhledávání cestujících), jakož i o opatřeních, která se vztahují na osoby cestující z rizikových oblastí. Obecně by tyto informace měly být zveřejněny 24 hodin před tím, než začnou být daná opatření uplatňována, přičemž je třeba přihlídnout k tomu, že v případě mimořádných událostí epidemiologické povahy je zapotřebí určité míry flexibility.

Tyto informace by měly být rovněž zpřístupněny na internetové platformě „Re-open EU“, která by měla obsahovat křížový odkaz na mapu pravidelně zveřejňovanou Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí podle bodů 10 a 11.

Je třeba jasně popsat podstatu opatření, jejich zeměpisnou působnost a kategorie osob, na něž se vztahují.

Přezkum

26. Komise by měla provádět pravidelný přezkum tohoto doporučení za podpory Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí. O tomto přezkumu by Komise měla pravidelně podávat zprávy Radě.

V Lucemburku dne 13. října 2020.

*Za Radu
předseda
M. ROTH*

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS